בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **א**', **כ"ב** ב**טבת** תשס"ב (**6** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

היום, **כ"ב בטבת**, ואנו מגיעים לאות "**ג**" במסע האלפא-ביתי שלנו...
האות **גימל** קרובה לשורש **ג.מ.ל.**, שמשמעו לכלכל ולהזין עד לבשלות מושלמת. כמו בפסוק, "...**ויגמול שקדים**." [במדבר י"ז 23] דהיינו – המטה של אהרון הצמיח שקדים בשלים.
על יצחק אומרת התורה: "**ויגדל הנער וייגמל**" [בראשית כ"א 8] כאן מתייחס הפועל **גמול** להתפתחותו של העולל עד לנקודה בה הוא יכול לחיות מבלי שאימו תיניק אותו. לפי שההבאה לבגרות ולבשלות הינה פעולה מועילה ובונה המסייעת לזולת, אנו משתמשים במונח "**גמילות חסד**" כדי לציין ביצוע של מעשה חסד. צורתה של ה**גימל** – בעלת צוואר ארוך – מזכירה את הגמל. הגמל קיבל את שמו על שום שהוא מסוגל ללכת זמן רב ללא מים, כמו הילד שנגמל, שאינו זקוק לשתייה [מאימו]. זאת ועוד – הגמל ניחן בכוח סבל אדיר, אשר בזכותו יכול הוא לסייע לנוסעים לעבור בשלום את אימי המדבר. על כן הגמל הינו, למעשה, גומל חסד!

***

<u>אקטואליה מתוך פרשת "שמות", שאותה קראנו אתמול</u>...
כאשר, לאחר מלחמת העולם ה-I, חידשו אומות העולם את הרדיפות נגד ישראל, היה ה**חפץ חיים** (=ר' ישראל מאיר קוגן, גדול דור במאה ה 19-20) מזהירם בדברים אלה:
המדרש מספר שכשפרעה גזר "ותבן לא יינתן להם" - [שמות ה', 6-16]
"ויצו פרעה ביום ההוא את הנוגשים בעם ואת שוטריו לאמר: <u>לא תאסיפון לתת תבן לעם</u> <u>ללבון הלבנים כתמול שלשום</u> הם ילכו וקוששו להם תבן. ואת מתכונת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשום תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם, על כן הם צועקים לאמור נלכה נזבחה לאלקינו. תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה, ואל ישעו בדברי שקר.
ויצאו נוגשי העם ושוטריו ויאמרו אל העם לאמור: כה אמר פרעה, אינני נתן לכם תבן. אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר. <u>ויפץ העם בכל ארץ מצרים</u> לקושש קש לתבן. והנוגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן. ויוכו שוטרי בני ישראל אשר שמו עלהם נוגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבון כתמול שלשם גם תמול גם היום. ויבואו שוטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמור: למה תעשה כה לעבדיך. <u>תבן אין ניתן לעבדיך</u> ולבנים אומרים לנו עשו, והנה עבדיך מוכים וחטאת עמך. ..."
היו הגויים מגרשים ומכים ליהודי שבא לבקש קש מהם. גלוי וידוע היה לפני הקב"ה שעתיד הוא להטביע את מצרים בים-סוף, ובכדי שלא יוכלו המצרים לטעון, <u>'לא בנו האשמה, לא אנו אחראים לרציחות והדיפות</u>, היה מהצורך שיתגלה פניהם בגלוי, כי לכל מצרים יד וחלק ברדיפת ישראל.
לא רחוק היום, היה החפץ-חיים ממשיך ואומר, שאומות העולם יועמדו לדין על רודפם את ישראל. אז ינסו להצטדק כי <u>האשמה בשלטונות ולא בם</u>. לכן, ניתן עכשיו לאומות העולם שלטון עצמאי דמוקראטי, כל אחד יכול לבחור את השלטונות כרצונו, וממילא מוטלת האחריות על שכם העם כולו, ובמה יצטדקו בבוא יום דינם...?

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א**׳, **כ״ב** ב**טבת** תשס״ב (**6** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[דברים אלה, כאמור, נאמרו בשעה שהמשטר הקומוניסטי אך החל את דרכו בברית המועצות. כמה ארוכה ראייתם של גדולי עם ישראל...]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל׳ 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל